

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg skal gøre det meget kort og sige, at jeg tror, jeg kan bebude, at vi i næste samling vil fremsætte et forslag til ændringer i de pågældende lovbestemmelser; det gælder specielt de dele af Århus, der er bundet af amtet. Men jeg kunne i øvrigt tænke mig på et senere tidspunkt at rejse en diskussion om det rimelige i, at landets næststørste by på den måde tyranniseres af en amtsplanlægning.

Miljøministeren (Erik Holst):

Det må være ganske specielle forhold omkring Århus og Århus amtsråd, som hr. Ole Bernt Henriksen henviser til, og jeg mener ikke, det giver anledning til, at vi generelt ændrer i en planlov. Det kunne godt være, det var indenrigsministeren, hr. Ole Bernt Henriksen skulle henvende sig til.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 732**4) Til justitsministeren af:****Bjørn Elmquist (V):**

»Finder ministeren det i god overensstemmelse med danske retsprincipper, at sigtede personer løslades mod personlig kaution?«

Skriftlig begrundelse

Det meddeles i dagspressen, at østre landsret netop i en omfattende skattesag har løsladt den sigtede, bl. a. mod en samlet sikkerhedsstillelse på i alt 8,5 mill. kr. Kendelsen er afsagt med hjemmel i retsplejelovens § 765, som det med den anvendelse muligvis bør overvejes at ændre.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Jeg kan svare, at vi naturligvis i ministeriet lægger megen vægt på at overholde grundlovens bestemmelser – det ved jeg man også gør i partiet venstre – og når vi har en regel i retsplejeloven om løsladelse mod kaution, skyldes det bl. a. bestemmelser i grundloven. Som spørgeren ved, er grundloven meget vanskelig at ændre, men det er klart, at hvis spørgsmålet om en grundlovsændring opstår, bør det i høj grad indgå i overvejelserne, om disse regler om løsladelse mod kaution, vi har i grundloven, bør ændres.

Om den konkrete sag kan jeg sige, at der er søgt tredjeinstansbevilling med henblik på at få spørgsmålet om løsladelsen prøvet ved højesteret. Denne tredjeinstansbevilling er givet, og jeg er sikker på, at spørgeren har forståelse for, at jeg derfor naturligvis ikke ønsker at beskæftige mig med den konkrete sag, og at en vurdering på baggrund af dette tilfælde af det rimelige i at ændre reglerne – og det drejer sig altså formentlig om grundlovsregler – bl. a. bør afvente højesterets behandling af sagen. Det er jo højesteret, der lægger principperne for, i hvilket omfang man vil anvende retsplejelovens bestemmelser også på dette område.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret. Jeg vil for det første bede ministeren om at redegøre lidt nærmere for, hvordan han udlægger grundlovens bestemmelser på dette område, for det, vi har henholdt os til indtil nu, og som jeg også henholder mig til i mit spørgsmål, som det er rettet til justitsministeren, er jo retsplejelovens regler i § 765.

Men lad mig skynde mig at sige, at jeg naturligvis er helt enig i det synspunkt, at vi ikke skal blande os i den verserende sag. Det må være domstolenes affære på basis af de love, der gælder i øjeblikket, at træffe beslutning om, hvordan de må fortolkes. Men jeg ville nu gerne have ministeren til at antyde, om ikke også han har den fornemmelse, som jeg tror deles af et meget bredt flertal i den danske befolkning og i dette folketing, at princippet om lighed for loven er noget, som vi må gøre meget for at overholde. Man kan selvfølgelig sige, at det er lighed for loven, når det er ens økonomiske muligheder, der afgør, om man kan stille en eller flere millioner kroner som sikkerhed, og at det i hvert fald ikke er loven, der stiller folk ulige. Så skulle man måske forestille sig en sikkerhedsstillelse, der var graderet efter den individuelle formåen i den konkrete sag, men så synes jeg, vi kommer temmelig langt ud.

Derfor vil jeg tillade mig helt firkantet at spørge justitsministeren, om det ikke også falder ham og hans parti, som ellers ofte taler om at sikre de svage grupper i vores samfund, for brystet, når man kan se, at folk kan slippe for at sidde i fængsel, om så det er